

Gelej

Madármegfigyelés

Október első hétvégéjén ismét sor került az Európai Madármegfigyelő Napok rendezvényére. Ennek keretében a geleji halastavaknál a sokéves gyakorlat szerint Szabó Attila fogadta és vezette az érdeklődőket.

A rendezvénynek kettős célja volt: kiszalogni az embereket a természetbe, a friss levegőre, valamint az őszi vonulásról adatokat gyűjteni. A program egyben verseny is: az országok abban versenyeznek egymással, hogy hány helyszínen, hányan vettek részt a megfigyelésben, és mennyi madarat láttak. Magyarország az utóbbi években mindig az első három helyezett között szerepelt.

Gelejre tizenöt éve, főiskolás kora óta jár madarászni Szabó Attila, aki idén már a tizedik madármegfigyelést vezette a halastónál. Főiskolás társával annak idején térképről nézte ki magának a helyet, mondván, hogy ahol nagy a vízfelület, ott gazdagnak kell lennie a madárvilágnak is. Szétnéztek, megtetszett – aztán már egyedül folytatta itt a madarászást. Baráti kapcsolatot épített ki azóta a helyiekkel is.

A terület nagyon jó: van egy mintegy harminc hektáros nádfelület, telepített erdő, tölgyes, réti gyümölcsös, nagy

területű kezelt gyepek – egyszóval sokrétű az élőhely, nagyon jó madarászati szempontból, de esztétikailag is élményt adó. A közelben megépült autópályának nemigen örül a természet szakembere, de az végül is kevésbé bolygatta meg az ott fészkelő madarak életét, mint amire számítottak.

Tíz éve jött a felkérés: vezetne-e madármegfigyelést a halastónál. Elvállalta, és azóta minden évben készen áll, hogy a laikus érdeklődőket beavassa a természet szépségeibe. A tíz év alatt a maximális létszám 40-50 fő volt egy-egy ilyen alkalommal, de idén is 36-an vették igénybe kalauzolását.

Madarászati alapismereteit Tard és Tiszaújváros határában szerezte, ahová családi kötelékei fűzik (az utóbbi településen nőtt fel, az előbbin él ma).

A geleji madármegfigyelésről értesítették a környékbeli iskolákat és a helyi lakosokat. Az érdeklődők között voltak gelejiek, mezőcsátiak, mezőnyárádiak, gyerekek és felnőttek közösen. Vannak visszatérő fiatal érdeklődők is, akik évek óta lelkesen vesznek részt a programban, és ma már bennfentesen mozognak a madárvilágban – úgy, mint annak idején a mostani vezetőjük. A kis közösségeket

három turnusban kísérte végig a terepen a szakember, és bár a korábbi évekhez képest kevesebb volt a megfigyelhető madár, de így is gazdag volt a kínálat.

A nap során látható volt, hogy az idei meleg ős az alaposan felborította az élővilág viselkedését, megszokott éves mozgását. Javában zajlott a vonulási időszak, így különösen sok énekes madarat láttak: pintyféléket, csízeket, kenderikéket. A legérdekesebbek a nagykovácsok, réti sasok, vörös vércsék voltak. Ludak még egyáltalán nem voltak, pedig ebben az időszakban már gyakoriak szoktak lenni errefelé; ugyancsak nem jelentek még meg a darvak sem. Sok varjúfaj és bíbic is megfigyelhető volt. Nagyobb részben tehát a gyakori fajokat látták, kevésbé voltak ritka madarak, pedig itt már olyan fajokat is láttak korábban, ami párját ritkította: sarki ludak voltak egyik éven, amelyek nem is lehet tudni, hogy keveredtek ide: eltájtolták-e magukat, vagy befogott madarak szabadultak el valahonnan.

Reggel 8-tól délután 5-ig 55 fajt figyeltek meg. A leggyakoribb a seregély volt (közel ezer példány), bíbicből 380, mezei veréb 300. Összesen 2600 egyedet láttak. A ritkaságok között volt két cigányréce, egy réti sas, láttak egy fiatal kerecsensólymot, hallottak guvatot, láttak hegyi billegetőt vonulásban, töviszúró gébicset.

Aki érdeklődik a térség csodálatos madárvilága után, annak jó hír, hogy várhatóan november második hétvégéjén ismét szervezett madártúra lesz Gelejen. A részletekről a 30/349-5721-es telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

